

shledal a to, po názoru soudu, právem. Neboť jednak nelze majiteli živnosti, i když ji propachtoval, upírati zásadně právo rekursu proti živn. pol. úpravě jeho živnosti, která vstoupila v moc práva, zůstává v platnosti, když pachtovní poměr pomine, a není také důvodu, aby doručení do rukou pachtýře byla upírána účinnost vůči majiteli živnosti, když tento sám je pro sebe za účinné uznal tím, že proti opatření takto doručenému vlastním jménem opravný prostředek vznesl.

Z důvodů svrchu vyložených shledal nss, že výrok úřadu, jímž st-li v daném případě právo rekursu odepřel, v zákoně opory nemá, a zrušil proto nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 4531.

Domovské právo. — Administrativní řízení (Slovensko): * Notářskému úřadu v městě s regulovaným magistrátem nepřísluší rozhodovati ve věcech udělení domovského práva.

(Nález ze dne 18. března 1925 č. 1137.)

V ě c: Nandor C. v Košicích proti župnímu úřadu v Košicích o domovskou příslušnost.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Když min. vnitra výnosem ze 4. prosince 1923 zamítlo st-lovu žádost o udělení čl. státního občanství, zažádal st-l dne 14. února 1924 u měst. notářského úřadu v Košicích v základě § 10 zák. čl. XXII z 1886 o zjištění své domovské příslušnosti tamtéž a vystavení domovského listu. Výměrem z 20. února 1924 odmítl měst. notářský úřad tuto žádost z důvodu, že min. vnitra zamítlo žádost o udělení československého stát. občanství, že předloženým výtahem z hlavní daňové knihy je jen dokázáno, že st-li byla vyměřena daň v letech 1896, 1899 a 1900, kterou též zaplatil, že tedy před 1. lednem 1910 nepřispíval po čtyři léta nepřetržitě k obecním břemenům a není tedy čl. státním občanem. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovo odvolání z důvodu I. instance.

O stížnosti do výroku toho podané uvážil nss takto: — — —

Výrok I. instance vydán byl dne 20. února 1924, tedy v době, kdy město Košice bylo již po rozumu zák. z 13. července 1922 č. 243 Sb. a vl. nař. z 23. listopadu 1922 č. 335 Sb. městem s regulovaným magistrátem.

Podle § 10 cit. zák. č. 243/22 přešla na městský notářský úřad působnost, kterou dosud vykonával magistrát měst se zřízeným magistrátem a jeho členové, pokud působnost ta není vyhrazena městské radě podle § 9 l. c. Podle § 6 nař. č. 335/22 pak prohlášeno bylo za záležitost kolegiálního rozhodování měst. notářského úřadu po rozumu předem cit. § 10 zák. č. 243/22 podání n á v r h ů o žádostech za udělení domovského práva.

Z ustanovení těchto je dostatečně patrné, že měst. notářskému úřadu v Košicích jakožto města se zřízeným magistrátem, v záležitostech

udělení domovského práva přiznána byla kompetence pouze pokud jde o přípravné kroky směřující k vyřízení žádostí toho druhu, nikoli však k meritornímu rozhodování o nich.

To odpovídá též ostatním předpisům, jež v otázce té mohou přijíti v úvahu. Věc nabytí domovského práva jakožto soukromá záležitost jednotlivce, přikázána byla podle §§ 21 a 25 zák. čl. XXII z 1886 usnášení obce a to podle § 32 zastupitelskému sboru, kdežto obecnímu představenstvu případně magistrátu měst se zřízeným magistrátem podle § 63 cit. zák. čl. náležela příprava a výkon oněch usnesení.

Jak patrně z předem uvedených předpisů § 10 zák. č. 243/22 a § 6 nař. č. 335/22, nastala v tomto právním stavu změna jen potud, že agenda magistrátu přikázána byla nadále (s výhradou věcí podle § 9 zák.) měst. notářskému úřadu, jehož obor působnosti vztahuje se tedy, pokud jde o otázky udělení domovského práva, taktéž jen na přípravu meritorního řešení otázek těch, totiž na podání návrhů, na rozdíl od záležitostí stavebních a disciplinárních, v nichž přikázáno bylo notářskému úřadu jejich vybavování a rozhodování o nich.

V daném sporu neomezil se však notářský úřad na podání návrhu o st-lově žádosti směřující ke zjištění jeho domovské příslušnosti v Košicích podle § 10 zák. čl. XXII z 1886, tudíž k aktu st-lova přijetí do svazku obce té, nýbrž rozhodoval úřad notářský samostatně a meritorně, zda jsou zde podmínky onoho nabytí domovského práva podle cit. § 10 a dospěl k zápornému závěru, zamítl žádost tu bez účasti městského zastupitelstva, k řešení otázky jediné příslušného.

Ale pak výrok ten, vydaný úřadem k němu absolutně nepřislušným, byl stížen zmatečností, k níž hleděti jest z úřední povinnosti. Žal úřad, jemuž náleželo řešiti spornou záležitost st-lovu k jeho odvolání cestou instanční, neměl zde tudíž prvostupňového výroku příslušného úřadu, jež mohl by položit za základ svému meritornímu přezkoumání, nýbrž výrok úřadu absolutně nepřislušného, právní moci neschopný a zmatečný, jehož zmatečnost vysloviti měl z povinnosti úřední. Neučinil-li tak, stížen jest jeho výrok nezákonností, pro niž bylo jej zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4532.

Župy. — Řízení před nss - em: Obec není legitimována ke stížnosti na nss proti výroku min. pro Slov., kterým nebylo schváleno usnesení župního správního výboru o stavbě nouzových bytů ve zmíněné obci z prostředků župních.

(Nález ze dne 18. března 1925 č. 5407.)

Věc: Obec Č. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran schválení usnesení o příspěvku na stavbu nouzových bytů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím ze 16. října 1923 odepřel ministr pro Slov. v Bratislavě schváliti usnesení správního výboru býv. župy trenčínské č. 34053/22, kterým byl ze župních prostředků na vystavění nouzových